

మయన్మార్ సైనిక పాలన-ప్రజల ముందున్న కర్తవ్యం

మయన్మార్‌లో నామమాత్రంగానైనా ఉనికిలోవున్న ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాన్ని 2021 ఫిబ్రవరి 1న సైనిక తిరుగుబాటుతో కూల్చి వేశారు. మరికొంతకాలం మయన్మార్ ప్రజానీకం తిరిగి నిరంకుశ చీకటిపాలనలోకి వెళ్ళిపోయారు. ప్రజాస్వామిక పాలనకోసం పోరుచేయటం మినహా వారికి మరో మార్గాంతరం లేకపోయింది.

అనేక దశాబ్దాలకాలం ప్రజాస్వామ్య ఛాయలు కూడా లేని నిరంకుశ పాలనలో మయన్మార్ ప్రజలు మగ్గిపోయారు. నేవిన్ సైనిక నియంతృత్వం 3 దశాబ్దాలకాలం కొనసాగింది. ఒక సైనిక పాలన స్థానంలో మరొక సైనికపాలన రావటం మినహా, మార్చేమీ వుండేది కాదు. జుంటా సైన్యం రాజ్యాధికారాన్ని చేపట్టటమే కాకుండా ప్రజాజీవనపు రాజకీయార్థిక అంశాలపై అదుపు సాధించగలిగారు.

గతంలో బ్రిటిష్ వలసవాదులకు, జపాన్ ఫాసిస్టు చొరబాటుదారులకు వ్యతిరేకంగా బర్మా ప్రజలు వీరోచితమైన పోరాటాలు నిర్వహించారు. భారత జాతీయోద్యమయోధుల పక్షాన వారు నిఖార్సుగా నిలిచారు. అంగ్‌సాన్ సుకీ తండ్రి అంగ్‌సాన్ ఈ పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించాడు. అంగ్‌సాన్ 32 సం॥ల వయసులో వున్నప్పుడే సామ్రాజ్యవాదుల ఏజెంట్లు ఆయనను హత్యగావించారు. ఒక సరైన నాయకత్వం లభించివుంటే, ఈ పోరాటాలన్నీ జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలుగా అభివృద్ధిచెంది వుండేవి. అయితే విప్లవ ప్రతీఘాతుక పరిణామాలు పరిస్థితిపై పైచేయి సాధించాయి. దీనితో ప్రజలు దీర్ఘకాలంపాటు ఏదో ఒక సైనిక నియంతృత్వ పాలనలో మగ్గిపోతూ, కనీసపాటి ప్రజాస్వామిక హక్కుల కోసం పోరాడుతున్నారు.

1988లో అంగ్‌సాన్‌సుకీ నాయకత్వంలో పోరాటశక్తులన్నీ ఒకచోటకు చేరి నేషనల్ లీగ్ ఆఫ్ డెమోక్రసీ (ఎన్‌ఎల్ డి) ఏర్పాటు చేసు కున్నారు. ఆ సమయానికి సుకీ లండన్‌లో వ్యక్తిగత జీవితం గడుపుతోంది. ప్రజాస్వామ్య ఉద్యమాన్ని నడపటానికి ఆమె అంగీకరించింది. సైనికపాలన అంతం లక్ష్యంగా ఈ ఉద్యమం నడిచింది. ప్రజాస్వామ్యంకోసం సాగిన ఈ ఉద్యమం, ఉద్వేగపూర్వకం అనిపింది. జుంటా సైనిక పాలన భయకంపితమైంది. అది క్రూరమైన నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించింది. అంగ్‌సాన్ సుకీని, ఇతర అనేకమంది ఎన్‌ఎల్ డి నాయకులను నిర్బంధించింది.

అంతర్జాతీయ సమాజం నుండి వచ్చిన వత్తిడితో జుంటా సైనిక ప్రభుత్వానికి (ఎన్‌పిడిసి) మయన్మార్‌లో 1990లో ఎన్నికలు నిర్వహించక తప్పలేదు. ఈ ఎన్నికల్లో ఏకపక్షంగా ఎన్‌ఎల్ డి విజయం సాధించింది. దీనిని సైనిక పాలకులు ఏమాత్రం సహించలేకపోయారు. ఈ ఎన్నికల ఫలితాలను రద్దుచేసి సుకీతో సహా అనేకమంది ఎన్‌ఎల్ డి నాయకులను అరెస్టుచేశారు. సుకీని 15 సం॥లు గృహ నిర్బంధంలో వుంచారు. అయినా ఆందోళనలు కొనసాగాయి.

ఈ కాలంలో దేశం ఘోరమైన ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోయింది. పేదరికం, నిరుద్యోగం, ప్రజల జీవన వ్యయం, దోపిడీ అణచివేతలు పెరిగిపోవటంతోపాటు, ప్రకృతి విపత్తులు విరుచుకుపడటంతో ప్రజల జీవితాలు దుర్భరంగా మారాయి. ప్రజల బాధలపట్ల పాలకులేనాడూ దృష్టి పెట్టలేదు. ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచి వేయటంతో పాటు, రోహింగ్యాళవంటి జాతీయ మైనారిటీలను ఒకవైపున క్రూరంగా అణచివేస్తూనే, దేశ ఆర్థికాన్ని బహుళజాతి కంపెనీలతో ముడివేస్తూ, దేశ సహజ సంపదలను లూటీ చేసుకునేందుకు వారికి కట్టబెట్టారు.

2008లో మిలటరీ ప్రభుత్వం నూతన రాజ్యాంగాన్ని తీసుకువచ్చింది. పార్లమెంట్ స్థానాల్లో 25 శాతం; రక్షణ, హోం, సరిహద్దు మంత్రిత్వ శాఖలను సైన్యానికి ఈ రాజ్యాంగం దఖలు పరిచింది. ఆ తర్వాత పార్లమెంట్‌కు ఎన్నికలు నిర్వహించింది. ఎన్‌ఎల్ డి ఈ ఎన్నికలను బహిష్కరించింది. మిలిటరీ అనుకూల యుఎస్‌డిపి ఆ ఎన్నికల్లో తాను గెలిచినట్లుగా ప్రకటించుకుని ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరిచింది.

రాజకీయ సంస్కరణలలో భాగంగా, ప్రభుత్వం అంగ్‌సాన్ సుకీని, ఇతర నాయకులను నిర్బంధం నుండి విముక్తంచేస్తూ, ప్రజాస్వామ్యం దిశలో ఇది మధ్యంతర స్థితిగా వాగ్దానం చేసింది. ఈసారి, సుకీ తన వైఖరిని సడలించు

కొని నూతన రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించి 2015లో పార్లమెంట్ ఎన్నికలు నిర్వహించటానికి సైనిక ప్రభుత్వంతో సహకరించింది.

ఈ ఎన్నికలలో సుకీ నాయకత్వంలోని ఎన్ఎల్డి అత్యధిక స్థానాలు గెలుచుకొని తిరిగి అధికారంలోకి వచ్చింది. అయితే, సుకీ ఒక విదేశీయుడిని పెళ్ళి చేసుకున్నదనే సాకుతో సైన్యం సుకీని అధికారం చేపట్టినీయలేదు. దీనిలో ద్వంద్వాధికారం మయన్మార్తో సాగుతూ వచ్చింది. సైన్యం రాఫైన్ రాష్ట్రంలో రోహింగ్యాలపై విరుచుకుపడి 70 వేలమంది రోహింగ్యాలను దేశం నుండి తరిమివేసినటువంటి దుర్మార్గమైన చర్యలపట్ల కూడా సుకీ రాజీవైఖరినే చేపట్టింది.

తిరిగి, 2020 నవంబర్లో జరిగిన ఎన్నికలలో ఎన్ఎల్డి భారీ విజయం సాధించింది. అయితే ఈ ఎన్నికలు మోసపూరితమైనవంటూ సైన్యం ఫలితాలను రద్దుచేసింది. 2021 ఫిబ్రవరి 1న సైన్యం తిరుగుబాటు చేసి క్రూరమైన నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించింది. ఈవిధంగా అత్యధిక స్థానాల్లో ఎన్ఎల్డి విజయం సాధించటం గానీ లేదా ప్రజాస్వామ్యాన్ని నిలబెట్టేందుకు రాజీలకు పాల్పడటంగానీ ప్రజాస్వామ్యాన్ని సజీవంగా నిలపలేకపోయాయి.

మౌలికంగా, రెండురకాల రాజకీయశక్తులు ఇక్కడ పనిచేస్తున్నాయి. కార్మికవర్గం, రైతాంగం, మధ్యతరగతి, స్థానిక అల్పసంఖ్యాక వర్గీయులు, ఇతర ప్రజాస్వామ్య, జాతీయశక్తులతో కూడిన ప్రజాశక్తులు. వీరంతా ఉద్యమంలో క్రియాశీలంగా వుంటూ, ప్రజాస్వామ్యం కోసం సాగే ఉద్యమంపై జరిగే అన్నివిధాలైన నిర్బంధాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. అదే సమయంలో, సమాజంలోని ఆర్థిక రాజకీయ సంబంధాలను ప్రజాస్వామీకరించే పోరాటంతో ప్రజాస్వామ్య పునరుద్ధరణకోసం జరిగే పోరాటాన్ని జోడించకపోతే, ప్రజాస్వామ్యం కోసం జరిగే పోరాటం బలహీనంగా వుంటుందనే అంశాన్ని వారింకా గుర్తించాల్సిందిగానే వుంది. దీనర్థం వీరి ఉద్యమం పూర్వదే వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంగా సాగాల్సి వుంటుంది. ప్రస్తుత ఉద్యమంలో దోపిడీ అణచివేతకు గురయ్యే విశాల ప్రజానీకం తమ గత కాలపు సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాల నుండి స్ఫూర్తి పొందుతున్నారు. సైనిక పాలకుల అణచివేత విధానాలను వారంతా నిజాయితీగా వ్యతిరేకిస్తున్నారు. ప్రస్తుత ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్నవారే, వారి వర్గ పునాది కారణంగా ఈ ఉద్యమ పరిమితులకు కారకులుగా వున్నారు.

దీర్ఘకాల పోరాటం సాగించాలి

ప్రజాస్వామిక వత్తిడి, సంఘర్షణ, ఓర్పు, చర్చల ద్వారా రాజకీయ అధికారంలో కొంత వాటాను సాధించుకోవటానికి ప్రస్తుత ఉద్యమ నాయకత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. ఈవిధంగా రాజీపడుతూనే దేశంలో ఉనికిలో వున్న సామాజిక, రాజకీయార్థిక వ్యవస్థకు ముప్పు కలగకుండా జాగ్రత్తపడుతోంది. ఈ విధానమే వారి వైఫల్యానికి కారణంగా వుంది.

సైనిక జంటా పాలకులు తమ అణచివేత విధానంతో ప్రస్తుత ఉద్యమ నాయకత్వాన్ని ఒక చివరకు నెట్టుకెళ్ళటంద్వారా, మరింత సిగ్గుమాలిన రాజీలకు తలొగ్గేట్లు చేయటం జంటా విధానంగా కనిపిస్తోంది. సుకీని, ఇతర నాయకులను ఘోరమైన నిర్బంధ చర్యలకు గురిచేయటం, వారిపై క్రిమినల్ కేసుల బనాయించటం వంటి చర్యలన్నీ దీనిలో భాగమే. అయితే ఈ చర్యలకు నాయకత్వం తలొగ్గటంలేదు.

మయన్మార్లో సైనిక జంటా పాలకుల ప్రభుత్వంపై అమెరికా, జపాన్, యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు ఆర్థిక ఆంక్షలను విధిస్తూ మయన్మార్లో ప్రజాస్వామ్య పాలనను పునరుద్ధరించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నాయి. మయన్మార్ ఆంతరంగిక విషయాల్లో జోక్యం కలిగించుకోరాదని చైనా అంటోంది. భారతదేశం వేచిచూసే విధానాన్ని అవలంబిస్తోంది. ప్రతిదేశ పాలకవర్గాలకు వారివారి ఆర్థిక, రాజకీయ, వ్యూహాత్మక ప్రయోజనాలు మయన్మార్తో ముడిపడివున్నాయి. జంటా సైనిక పాలకులు లేదా సుకీ నేతృత్వంలోని ఎన్ఎల్డి లేదా ఈ రెండింటి కూడికతో ఏర్పడిన మరో పాలన- ఏదైనా వారికేమీ సమస్యలేదు. వాస్తవానికి ఈ పెనుగులాటలో ఎవరు విజయం సాధిస్తారనే దానిపట్ల వారికే మాత్రం ఆసక్తిలేదు. మయన్మార్లో స్థిరమైన పాలన ఏర్పడాలని, అది తమ ఆర్థిక రాజకీయ, వ్యూహాత్మక ప్రయోజనాలను నెరవేర్చేదిగా వుండాలనేదే ప్రధానంగా వారి తాపత్రయమంతా. సంఘర్షణపడుతున్న పాలక వర్గాల

మధ్య ఒక రాజీ ఒప్పందం నెలకొల్పటానికి సామ్రాజ్యవాద దేశాలు మధ్యవర్తిత్వం వహించే అవకాశం వుంది. అలా ప
గ్రానుకోకుంటే, ఈ ఉద్యమం మరింత సమగ్రమైన ప్రజల ఉద్యమంగా అభివృద్ధిచెందే ప్రమాదముందని వారికి చాలా
బాగా తెలుసు.

మయన్మార్‌లోని నిజాయితీగల, ప్రజా స్వామిక, జాతీయశక్తులు, ప్రజానీకం వారి పోరాటంలో అత్యంత క్లిష్టమై
న దశలో వున్నారు. ఒకవైపున వారు మిలటరీ జుంటా పాలకుల ఘోరమైన నిర్బంధాన్ని, భారీ అరెస్టులను,
క్రూరమైన చర్యలను, నిరసనకారులను పదుల సంఖ్యలో కాల్చిచంపటం వంటి వాటినన్నీ ఎదుర్కొంటున్నారు.
మిలటరీ జుంటాను సాహసోపేతంగా తిరుగులేకుండా ఎదిరిస్తున్నారు. ఒక నిర్మాణయుత పద్ధతిలో ప్రతిఘటించటం చేస
తున్నారన్నారు. మయన్మార్‌ను ప్యూడల్ బందిఖానా నుండి, సామ్రాజ్యవాద విషపు కోరల నుండి విముక్తంచేసే నూత
న ప్రజాస్వామిక సమాజంకోసం మరింత గంభీరమైన, దీర్ఘకాల నిలకడైన పోరాటం సాగించాలని ప్రస్తుత పరిస్థితి
వారిని డిమాండ్ చేస్తున్నది.